Marie Costa: ?Espanya és un ?deep state?, un estat que ha fet una transició oportunista sense treure les estructures del franquisme?

Catalunya Nord | 14-09-2020 | 19:13



Marie Costa

A finals d?agost, l?alcaldessa de Banys d?Arles, Marie Costa, va protagonitzar un intens discurs en el marc d?un acte institucional, on reclamava la creació d?un estat català a Europa i la llibertat dels presos polítics. Ho feia després de signar el Manifest que ja han segellat més d?un centenar de batlles nord-catalans que qüestionen la independència judicial espanyola. Una unió de pobles, d?esforços, que Costa veu fonamental per continuar lluitant pels drets i llibertats del poble català: ?Centenars de pobles catalans s'han declarat a favor de la independència: alcaldes, tinents, regidors que representen en poble català... El poble és el primer grau de democràcia, el primer nivell d'expressió col·lectiva. Ja sabem la importància que poden arribar a tenir un balcó privat o una bandera penjada en un jardí??

Com s?ha celebrat la Diada a la Catalunya del Nord?

Marie Costa. A molts pobles hi va haver una festa relacionada amb la catalanitat, i aquest va ser el cas del poble del qual sóc alcaldessa, Banys d?Arles, com també suposo que ho van fer els municipis de tots els batlles signataris del manifest de sosteniment als presos polítics. I curiosament, també els altres...

Anteriorment, el punt neuràlgic d?aquesta celebració al territori nord-català era Perpinyà. L?arribada de l?extrema-dreta a l?Ajuntament creu que debilitarà aquest sentiment catalanista de la capital?

M. C. Depèn de què parlem. Segur que l'ajuntament d'extrema-dreta és nacionalista francès amb una reivindicació de caràcter regionalista, i en aquest sentit penso que hi haurà molta folklorització amb castells, sardanes o gegants, però molt poc lloc per a la llengua catalana, l'ensenyament i les entitats catalanistes, és a dir, tot allò que va lligat més o menys amb el pensament polític. Tampoc hi haurà gaire vincle amb la Generalitat.

Quina percepció es té a la Catalunya del Nord sobre el procés independentista?

M. C. N'hi ha tres: la dels catalanistes de sempre, que tenim al cap allò de ?ni oblit ni perdó? i el

desig de veure la independència del Principat; la dels catalans d'aquí i dels demòcrates francesos de fora sensibilitzats que consideren un escàndol que homes i dones puguin ser empresonats per a les seves idees a l'Europa del 2020, però que no entenen el procés. En aquest sentit, la mediatització del president Puigdemont és cabdal per a fer entendre la realitat, però cal dir que la premsa francesa es deshonra cada dia més amb la seva cobertura descaradament espanyolista del procés. I això, precisament, fa que una tercera part de l'opinió quedi totalment indiferent i molt sovint desinformada.

Per tant, un francès informat deu quedar sorprès.

M. C. Per a un francès informat és inacceptable veure la repressió que ha instaurat el govern espanyol contra el procés. No cal, per tant, perdre de vista que la majoria de la població creu de debò que hi ha hagut una transició democràtica el 1978 i que la Constitució espanyola és intangible. S?ha de tenir en compte que França és un país ultra centralitzat, costa fer-li entendre la diferència entre l'estat i la nació. És una aproximació que posa en perill el dogma jacobí.

Parla de la transició democràtica del 78, però fa uns dies va declarar que Espanya no era una democràcia. Com es pot definir, per tant?

M. C. Un ?deep state?, un estat que ha fet una transició oportunista sense treure les estructures i les arrels del franquisme. M'he mirat cada dia el judici a TV3 i no té res a veure ni amb la justícia ni amb la democràcia: ni s'han pogut mirar les imatges que servien de proves? A Espanya, no hi ha separació dels poders. La qüestió catalana és el verí de sempre. Personalment, penso que no se'n sortiran, a llarg termini Espanya ha perdut.

Com a alcaldessa de Banys d?Arles considera que el paper dels pobles a l?hora de divulgar la catalanitat és més important que mai, a hores d?ara?

M. C. El que veig és que centenars de pobles catalans s'han declarat a favor de la independència: alcaldes, tinents, regidors que representen en poble català... El poble és el primer grau de democràcia, el primer nivell d'expressió col·lectiva. Ja sabem la importància que poden arribar a tenir un balcó privat o una bandera penjada en un jardí...

Si parlem de la llengua catalana, quina és la situació que viu actualment a la Catalunya del Nord?

M. C. Hi ha dos nivells de percepció. D?una banda, els qui tenim el català com a llengua materna ens estem extingint. Hi ha gent que l?entén i s'avergonyeix a l'hora de parlar-lo, ens han clavat al cap la superioritat del francès! Per l?altra banda, les escoles catalanes són plenes, i molt sovint els pares vénen d'altres parts de l'estat francès. Molta gent s'inscriu als cursos de català, hi ha una revifalla en aquest sentit.

El problema, doncs, és molt senzill: la normalitat no és ensenyar el català, sinó ensenyar també en català. El camí és llarg, però quan veig estudiants d'aquí que van a classes de català per poder integrar-se a una universitat al Principat em ve com un buf d'optimisme!

Quin és el principal escull de la difusió de la llengua: el poc suport polític o la falta de transmissió intergeneracional?

M. C. Van lligats. La transmissió intergeneracional és molt difícil en un marc esclafat per l'ús social del francès. A les escoles catalanes, molts alumnes parlen francès al pati: sense anar més

lluny, és la llengua que surt a la tele i la dels cantants més populars, per exemple... Com ha estat el cas durant tants i tants anys al Principat, tot depèn de les entitats. L'Estat francès té molta por dels separatismes, i no parlo de separatisme polític com Còrsega, sinó també de la diferenciació cultural. El que és segur, és que cal suport polític per tirar endavant. Vivim en societats que necessitaran cada dia més proximitat, n'estic convençuda. I qui diu proximitat, diu arrels. Hi ha un forat de dues generacions: és molt i molt poc. La meva generació ha vist la implosió del bloc de l'est i la revolució digital. El que sembla impossible avui serà possible demà. Tenim arrels profundes, mil·lenàries, i un afany d'obertura atàvic que dóna un desig de catalanitat a la gent de fora. La jugada és arriscada però no tenim res a perdre.

Autor: Redacció